Dosarul nr. 2-614/2016; 51-1441-25052016

Dispozitivul a fost emis la 12 ianuarie 2017 de către judecătorul Malanciuc Maria aflat actualmente în demisie.
Cererea de eliberare a hotărârii motivate a fost depusă de reclamanta Vladei (Vîlcu) Tatiana, la 26 iunie 2026.
Hotărârea a fost motivată integral la 02 iulie 2026.

HOTĂRÂRE
în numele legii

Judecătoria Ungheni în componența:
Președintelui ședinței, judecătorului Maria Malanciuc
Grefierului Nicolina Chercheja

cu participarea reclamantei Vîlcu Tatiana Vîlcu Tatiana, avocatul Tudor Țurcanu împuternicit în baza mandatului de avocat nr. 0845967 din 25 mai 2016, reprezentantului pîrîtului Vîlcu Ion, avocatul Victor Ciuprov împuternicit în baza mandatului de avocat nr. 0846865 din 28.10.2016 și a reprezentantului DASPF Scripcari Olesea împuternicită în baza procurii nr. 14 din 02.01.2017

a judecat în ședința de judecată publică *pricina civilă intentată la cererea Vîlcu Tatiana către Vîlcu Ion privind desfacerea căsătoriei, aprecierea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere,*

A C O N S T A T A T:

La 25.05.2016, la Judecătoria Ungheni a fost înregistrată cererea de chemare în judecată înaintată de Vîlcu Tatiana către Vîlcu Ion, privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului.

La 25.05.2016, cererea respectivă a fost repartizată în mod aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Malanciuc Maria, în procedură contencioasă.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Vîlcu Tatiana indică asupra faptului că, la 02.08.2014, în Primăria Chirileni, raionul Ungheni, ea a încheiat căsătoria cu pârâtul, căsătorie înregistrată și trecută în registrul Actelor de Stare Civilă sub nr. 9 din 02.08.2014 de către Primăria Chirileni, r. Ungheni.

În timpul conviețuirii împreună a părților, a rezultat un copil, ***** născut la *****.

Viața lor în comun a eșuat. Pe parcursul ultimului an de căsnicie în relațiile lor s-a creat o atmosferă insuportabilă de neînțelegere, aceste probleme deseori s-au soldat cu certuri, insulte. Părțile locuiesc separat.

Incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire în comun, în contextul atmosferei create, a adus reclamanta la convingerea fermă despre imposibilitatea păstrării familiei, nici un termen de împăcare nu o întoarce la pârât. Copilul minor se află la întreținerea mamei, totodată au ajuns la concluzia comună despre necesitatea desfacerii căsătoriei.

În legătură cu faptul că, copilul minor se află la întreținerea reclamantei, iar tatăl copilului

pe perioada în care deja nu locuiesc împreună, nu participă la educația și întreținerea lui, cu toate că conform prevederilor alin. (l) art. 74 din Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori, reclamanta se simte nevoită să se adreseze instanței de judecată pentru a dispune încasarea pensiei de întreținere.

Întrucât pârâtul nu are un loc de muncă permanent, venitul lui este fluctuabil și este imposibil de a încasa pensia de întreținere sub forma unei cote din salariu sau alte venituri, în conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) din Codul familiei, solicită să fie încasată de la pârât pensia alimentară în sumă bănească fixă, și anume în mărime de 1000 lei lunar.

În concluzie, solicită admiterea prezentei cereri; a desface căsătoria încheiată între Vîlcu Tatiana și Vîlcu Ion, înregistrată și trecută în registrul Actelor de Stare Civilă sub nr. 9 din 02.08.2014 de Primăria Chirileni, r. Ungheni; a determina domiciliul copilului minor, *****, cu mama, Vîlcu Tatiana; a dispune încasarea de la Vîlcu Ion în beneficiul Tatianei Vîlcu a pensiei de întreținere pentru copilul minor *****, în mărime fixă de 1200 lei lunar, de la momentul adresării în instanța de judecată; a dispune încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată.

În drept, întemeiază cererea de chemare în judecată în baza art. 40 alin. (2) Cod civil, art. 166, 167 Cod de procedură civilă, art. 33 alin. (2), 37, 38, 63, 74, 76 din Codul familiei.

În ședința de judecată reclamanta Vîlcu Tatiana a declarat că, din partea instanței a fost acordat timp pentru împăcare, însă pârâtul având la dispoziție o perioadă îndelungată de timp, nu s-a interesat nici de dânsa, și nici de copil. Nu locuiesc împreună de aproximativ un an. Copilul la moment e cu dânsa și dorește ca pe viitor să fie apreciat domiciliul copilului minor cu dânsa. Solicită pensia de întreținere pentru copilul minor *****, în mărime fixă de 1200 lei lunar.

În ședința de judecată avocatul Țurcanu Tudor, apărător în interesele reclamantei Vîlcu Tatiana, a declarat că susține pe deplin acțiunea înaintată de către Vîlcu Tatiana către Vîlcu Ion. Solicită să fie admisă din următoarele considerente:

La 02.08.2014, părțile au încheiat căsătoria înregistrată de Primăria Chirileni. Din conviețuirea părților a rezultat copilul *****. Viața în comun a părților a eșuat, locuiesc separat, fapt ce a adus reclamanta de a desface căsătoria, de termen de împăcare nu are nevoie. Copilul minor se află la domiciliul mamei. Totodată, pe perioada în care locuiau separat, tatăl copilului nu a participat la întreținerea acestuia. Astfel, solicită și încasarea pensiei alimentare. În concluzie, solicită desfacerea căsătoriei încheiată între Vîlcu Ion și Vîlcu Tatiana, înregistrată cu nr. 9, la 08.08.2014, de Primăria Chirileni; de a determina copilul minor cu mama Vîlcu Tatiana; a dispune încasarea de la Vîlcu Ion în beneficiul Tatianei Vîlcu pensia de întreținere pentru copilul minor ***** în mărime fixă de 1200 lei lunar de la momentul adresării în instanța de judecată.

În ședința de judecată pârâtul Vîlcu Ion a explicat că, cu o lună în urmă a primit prin poștă cererea de chemare în judecată și pachetul de documente. A făcut cunoștință cu materialele dosarului. Nu este de acord cu cerințele reclamantei, și anume cu divorțul nu este de acord, deoarece au împreună un copil, *****, care actualmente se află cu mama Vîlcu Tatiana, adică cu părinții reclamantei. Adaugă că, Vîlcu Tatiana se află în mun. Chișinău și nu cunoaște cu ce se ocupă aceasta. Specifică că, timp de 3 luni a fost plecat. Este de acord cu divorțul, dar are nevoie de termen pentru împăcare și pentru a face cunoștință cu materialele dosarului, deoarece nu a avut timp să se pregătească.

În ședința de judecată avocatul Ciprov Victor, apărător în interesele pârâtului Vîlcu Ion, a menționat că până în prezent nu s-au împăcat și pârâtul recunoaște parțial cererea de chemare în judecată. Nu este de acord cu pensia de întreținere și o consideră exagerată. Conform biroului

național de statistică, solicită de a fi încasată pensia de întreținere în valoare de 690 lei. Pârâtul este de acord de a fi desfăcută căsătoria și aprecierea domiciliului copilului minor cu reclamanta.

În ședința de judecată intervenientul accesoriu în persoana reprezentantului Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni, Scripcari Olesea a declarat că DASPF Ungheni a examinat cererea de chemare în judecată depusă de Vîlcu Tatiana către Vîlcu Ion privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor. În urma efectuării anchetei sociale de evaluare inițială a condițiilor sociale și locative din 04.07.2016, s-a stabilit că copilul minor locuiește împreună cu mama în casa bunelor pe linia maternă. Locuința dispune de bunuri necesare pentru trai decent. Copilul este îngrijit, alimentat și dispune de hăinuțe și alte bunuri necesare conform vârstei pe care o are. Mama contribuie la creșterea copilului și îi oferă acestuia dragostea și căldură părintească. Din declarațiile Tatianei Vîlcu, tatăl Vîlcu Ion nu se interesează de soarta copilului. Ea nu i-a interzis lui Vîlcu Ion să vină să se vadă cu copilul, să participe la creșterea și educarea lui, ba chiar mai mult, ea a solicitat direcției să-i fie întocmit un grafic de întrevederi a tatălui cu copilul, însă Vîlcu Ion nu s-a prezentat la solicitarea direcției. Bunei pe linia paternă au solicitat și ei să li se întocmească un grafic de întrevedere cu nepoțelul *****. Cu toate acestea nici tatăl, nici bunei nu s-au interesat de soarta copilului. În concluzie, declară că susține cererea de chemare în judecată și solicită admiterea acesteia.

Audiind participanții la proces, apreciind argumentele invocate întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Vîlcu Tatiana către Vîlcu Ion, privind desfacerea căsătoriei, aprecierea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Potrivit art. 117 Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Conform art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Conform art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența

pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

Conform prevederilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că la data de 02.08.2014, Vîlcu Ion și Vîlcu Tatiana (născută Jurjiu) au încheiat căsătoria, care a fost înregistrată sub nr. 9 în Primăria Chirileni, r-ul Ungheni. Căsătoria este confirmată prin copia certificatului de căsătorie seria/nr. CS-V 1143157 eliberat la data de 02.08.2014 (f.d. 7).

Potrivit art. 2 alin. (3) din Codul familiei, relațiile familiale se întemeiază pe principiile monogamiei, căsătoriei liber consimțite între bărbat și femeie, egalității în drepturi a soților, sprijinului reciproc moral și material, fidelității conjugale, priorității educației copilului în familie, grijii pentru întreținerea, educația și apărarea drepturilor minorilor, soluționării pe cale amiabilă a problemelor vieții familiale, inadmisibilității amestecului deliberat în relațiile familiale și accesului liber la apărarea judiciară a drepturilor legitime.

Conform art. 16 alin. (4) din același cod, relațiile dintre soți trebuie să se bazeze pe stimă reciprocă, ajutor reciproc și obligații comune privind întreținerea familiei, îngrijirea și educația copiilor.

Din materialele cauzei și din pozițiile părților rezultă în mod evident că aceste principii nu mai sunt respectate în familia Vîlcu. Soții nu mai locuiesc împreună, iar conviețuirea lor comună a încetat.

În temeiul art. 37 alin. (3) din Codul familiei, instanța judecătorească desface căsătoria dacă constată că conviețuirea soților și păstrarea căsătoriei în continuare sunt imposibile.

Reținând circumstanțele de fapt stabilite (încetarea conviețuirii comune, lipsa oricărei relații de sprijin moral și material, absența soluționării amiabile a problemelor familiale), instanța apreciază că familia dintre soții Vîlcu Ion și Vîlcu Tatiana s-a destrămat ireversibil și există doar formal.

Specificul relațiilor personale nepatrimoniale care decurg din căsătorie, coroborat cu principiile enunțate mai sus, conduce la concluzia certă că nu mai există nicio posibilitate reală de restabilire a căsătoriei.

În consecință, instanța constată că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 37 alin. (3) din Codul familiei și va dispune desfacerea căsătoriei încheiate între părți.

Totodată, instanța reține că, potrivit art. 39 alin. (3) din Codul familiei, în termen de 3 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii de divorț, va transmite o copie a acesteia organului de stare civilă competent.

Referitor la pretenția cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, instanța reține următoarele:

Conform prevederilor art. 63 alin. (1), (1^1), (2) Codul Familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. În cazul în care părinții locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabilește prin acordul părinților. Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.).

Conform art. 18 alin. (1) din Legea nr. 338 din 16.12.1994 privind drepturile copilului statuează că, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Potrivit art. 3 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, se statuează că în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala. Instanța de judecată, soluționând problema stabilirii domiciliului copilului minor, are obligația de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților legali sau altor persoane cărora le-a fost încredințat în mod legal și în acest scop va lua măsurile corespunzătoare.

Examinând superioritatea unuia dintre drepturi, instanța de judecată urmează să țină cont de art. 18 al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru R. Moldova din 25 februarie 1993, conform cărora statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului, potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Articolul 51 și 52 Codul familiei prevede dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica cu părinții și alte rude. Familia este o instituție protejată de art. 8 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului.

În acest sens, Curtea Europeană a drepturilor Omului a reiterat principiul bine stabilit în jurisprudența sa conform căruia scopul Convenției nu este de a proteja drepturile teoretice sau iluzorii, ci cele concrete și efective (Cauza Artico împotriva Italiei).

La stabilirea domiciliului copilului minor, condiția esențială de care instanțele judecătorești au îndatorirea să se pronunțe, constă în interesul superior al copilului, interes ce urmează a fi stabilit prin examinarea tuturor criteriilor consacrate în acest domeniu.

Aceste criterii, stabilite de practica Curții Europene a Drepturilor Omului, dar și de legislația națională sunt: vârsta copilului, posibilitățile părintelui de a-i asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală, atașamentul față de copilul minor, precum și al minorului față de părinte, grija manifestată de părinți în timpul conviețuirii și după despărțirea lor în fapt, precum și altele asemenea.

Totodată, criteriile de apreciere a interesului superior al minorului formează un ansamblu guvernat de principiul egalității, ceea ce înseamnă că nu poate reține caracterul primordial sau determinant al unuia sau altuia dintre criteriile respective.

În același timp art. 19 din Convenția pentru protecția copilului statuează că, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltratați sau neglijați de părinți sau în cazul în care părinții trăiesc separat și se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reședință a copilului.

În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că, în timpul căsătoriei dintre Vîlcu Ion și Vîlcu Tatiana, s-a născut copilul: ***** născută la data de 29 noiembrie 2014 (f.d. 8).

Prin cererea de chemare în judecată depusă, reclamanta Vîlcu Tatiana a solicitat instanței stabilirea domiciliului copilului minor împreună cu dânsa, iar în ședința de judecată și-a menținut aceeași poziție care nu a fost negată de ceilalți participanți la proces.

Potrivit adeverinței nr. 148 din 30.05.2016, eliberată de Primăria satului Chirileni raionul Ungheni, Vîlcu Tatiana, anul nașterii 1996, domiciliată în satul Chirileni, raionul Ungheni, are următoarea componență a familiei:

1. Soțul - Vîlcu Ion, născut în anul 1994, în satul Bușila, raionul Ungheni, neangajat și
2. Fiul - ***** născut în anul 2014, în satul Bușila, raionul Ungheni (f.d. 37).

Potrivit avizului Direcției Asistență Socială nr. 1749 din 28.10.2016, privind stabilirea domiciliului copilului minor *****, în urma efectuării anchetei sociale de evaluare inițială a condițiilor sociale și locative din 04.07.2016, s-a stabilit că copilul minor locuiește împreună cu mama în casa buneilor pe linia maternă. Locuința dispune de bunuri necesare pentru un trai decent. Copilului este îngrijit, alimentat și dispune de hăinuțe și alte bunuri necesare conform vârstei pe care o are. Mama contribuie la creșterea copilului și îi oferă dragoste și căldură părintească.

Totodată, se indică asupra faptului că din declarațiile Tatianei Vîlcu, tatăl Vîlcu Ion nu se interesează de soarta copilului. Ea nu i-a interzis lui Vîlcu Ion să vină să se vadă cu copilul, să participe la creșterea și educarea lui, ba chiar mai mult, ea a solicitat direcției să-i fie întocmit un grafic de întrevederi a tatălui cu copilul, însă Vîlcu Ion nu s-a prezentat la solicitarea direcției. Buneii pe linia paternă au solicitat și ei să li se întocmească un grafic de întrevedere cu nepoțelul *****. Cu toate acestea nici tatăl, nici buneii nu s-au interesat de soarta copilului.

Prin urmare copilul minor locuiește împreună cu mama, dânsa dispune de condițiile necesare pentru creșterea și educarea copiilor, iar tatăl cunoscând despre existența acțiunii, nu a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor cu dânsul, motiv din care Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni consideră oportun de a fi stabilit domiciliul copilului minor cu mama (f.d. 33).

Potrivit evaluării inițiale a condițiilor locative și sociale, din 04.07.2016, comisia de examinare a cercetat condițiile de trai ale Tatianei Vîlcu la adresa s. Chirileni, r-l Ungheni, unde a stabilit componența familiei alcătuită din Vîlcu Tatiana - mama copilului și ***** - fiul. Locuința reprezintă gospodăria bunelului pe linia mamei, casă la sol cu 4 odăi, suprafața locativă: 40 m^2, suprafața totală: 80 m^2, bunuri: televizor, frigider, mașină de spălat, conectată la energie electrică. Starea igienică sanitară este satisfăcătoare, odaia este îngrijită, se respectă igiena copilului. La sursa venitului lunar al familiei se indică că se află la întreținerea părinților pe linia mamei. Patologii familiale (abuz de alcool, de droguri, violență domestică, abuz față de

copii, neglijarea obligațiilor părintești) nu au fost depistate. Problema cu care se confruntă familia a fost identificată drept una legată de căutarea unui loc de muncă pentru a putea întreține copilul. Familia nu a beneficiat de ajutoare.

Comisia concluzionează că, Vîlcu Tatiana împreună cu fiul ***** locuiesc în gospodăria părinților pe linia mamei. Dispun de o odaie separată. La moment, mama îngrijește copilul, nu este încadrată în câmpul muncii, dar de curând intenționează să se angajeze. Din spusele mamei, tatăl copilului este plecat peste hotarele țării și nu contribuie la întreținerea copilului. Mama și copilul dispun de condiții adecvate pentru o dezvoltare normală a copilului.

Recomandă ca copilul ***** să locuiască în continuare cu mama de care este atașată și îi asigură o dezvoltare normală (f.d. 34).

Așadar, examinând pretențiile formulate, instanța de judecată reține că litigiul dedus judecății vizează inclusiv și stabilirea domiciliului copilului minor în situația în care părinții locuiesc separat. Or, în astfel de cauze, soluționarea trebuie realizată prin prisma principiului fundamental al interesului superior al copilului, care prevalează asupra intereselor părinților.

În acest context, instanța reține că a analizat și a apreciat toate circumstanțele relevante ale cauzei, inclusiv relația afectivă dintre copil și fiecare dintre părinți, condițiile de trai oferite de fiecare părinte, posibilitățile de îngrijire, educare și dezvoltare a copiilor, precum și orice alte elemente care pot influența bunăstarea fizică și emoțională a minorului, astfel încât soluția adoptată să corespundă în mod real interesului superior al acestora.

Prin urmare, având în vedere totalitatea circumstanțelor cauzei, precum și necesitatea asigurării unui mediu stabil și previzibil pentru minor, instanța de judecată consideră întemeiată cererea reclamantei și dispune stabilirea domiciliului copilului minor *****, împreună cu mama acestuia - Vîlcu Tatiana.

În același timp, instanța subliniază că stabilirea domiciliului copilului minor ***** la mamă, nu aduce atingere drepturilor părintești ale lui Vîlcu Ion, acesta păstrându-și în continuare toate drepturile și obligațiile legale față de copil, inclusiv dreptul de a menține relații personale cu acesta și de a participa la creșterea și educarea lui.

Cu privire la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, este de menționat că potrivit art.74 Codul familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare.

În conformitate cu art. 75 alin. (1) și (2) Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii şi 1/2 - pentru 3 şi mai mulţi copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinându-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.

În conformitate cu art. 76 Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma

unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Totodată, la stabilirea cuantumului pensiei de întreţinere, instanţa ia în considerare faptul că potrivit art. 58 alin. (1) Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Art. 8 alin. (2) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023 prevede expres că, ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea, educarea și întreținerea copilului.

Relevante la caz sunt prevederile art. 18 din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, care stipulează că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului, potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului. Potrivit prevederilor art. 27 al Convenţiei nominalizate, statele părţi recunosc dreptul oricărui copil la un nivel de viaţă suficient pentru a permite dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală şi socială. Părinţilor şi oricărei alte persoane, care au în grijă un copil, le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limitele posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

Potrivit datelor statistice ale Biroului național de statistică pentru anul 2016 (https://statistica.gov.md/ro/minimul-de-existenta-in-anul-2016-9442_2855.html), minimul de existenţă pentru copii constituie în medie 1703,8 lei lunar, cu o diferenţiere a acestui indicator în dependenţă de vârsta copilului, de la 678,7 lei pentru un copil în vârstă de până la 1 an, de 1466,8 lei pentru copil în vârstă de 1-6 ani și până la 1930,0 lei pentru un copil în vârstă de 7-17 ani.

Astfel, unui părinte i-ar reveni obligația de a cheltui minim câte 733,4 lei lunar pentru un copil cu vârsta de la 1-6 ani și câte 965 lei lunar pentru un copil cu vârsta de la 7-17 ani.

Potrivit pct. 5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 15 aprilie 2013 „privind practica judiciară de către instanțele judecătorești a cauzelor referitoare la încasarea pensiei de întreținere pentru copii și alți membri ai familiei”, se atenționează că, la încasarea pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă, instanţele judecătoreşti urmează să ţină cont de starea materială şi familială a părţilor şi de alte circumstanţe importante, după cum ar fi informaţia eliberată de Biroul Naţional de Statistică cu privire la valoarea minimului de existenţă pentru un copil.

Conform cerințelor legale, părinţii sunt obligaţi să-și întrețină copiii minori, să asigure acestora un trai decent şi deci nu poate fi încasată o sumă mai mică decât minimul strict necesar de existență. Or, ambii părinți au îndatoriri legale față de copiii minori, de a cărei educare, creştere şi dezvoltare atât fizică, cât şi psihică, sunt responsabili în calitate de părinți.

Potrivit celor declarate în ședința de judecată, pârâtul este de acord cu încasarea din contul său a pensiei de întreținere a copilului minor în cuantum de 690 lei.

Ținând cont de cele expuse, de faptul că părinții sunt obligați în egală măsură să-și întrețină copiii minori, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată și de a încasa de la pârât pensia pentru întreținerea copilului minor într-o sumă bănească

fixă în mărime de câte 700 (șapte sute) lei lunar pentru întreținerea minorului, cuantum care va asigura la un nivel minim necesar cerințele și necesitățile copilului, cu asigurarea egalității în drepturi și obligații, luând în calcul toți factorii care au influențat la depunerea cererii cu privire la încasarea pensiei de întreținere, inclusiv cu practica judiciară în cazuri similare. Or, cuantumul pensiei alimentare nu trebuie să fie într-un cuantum exagerat, ci trebuie să respecte principiile de echitate, necesitate și posibilitate. Mai mult decât atât, apărarea pârâtului a declarat că este de acord să achite aproximativ 700 lei lunar.

În speță, instanța de judecată mai reține că obligaţia de întreţinere a copilului minor nu este o obligaţie continuă, la infinit şi permanentă a părinţilor, aceasta urmând a înceta de drept la momentul atingerii majoratului copilului, considerându-se că ultimul, ajuns la vârsta de 18 ani va fi capabil în continuare de a-şi asigura o existenţă de sine stătătoare. Ca urmare, până la atingerea vârstei majoratului, de facto şi de iure, copilul este în imposibilitate de a-şi câştiga propria existenţă, responsabili de asigurarea unui trai decent şi oferirii unei educaţii corespunzătoare revenind în mod direct ambilor părinţi, indiferent de faptul dacă aceştia se află în căsătorie sau nu, locuiesc sau nu împreună.

În acest sens, urmează a fi menționată și jurisprudența CEDO care statuează că interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial (cererea nr. 43123/10 cauza P.K. vs Polonia).

Conform art. 98 alin. (2) Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Potrivit art. 111 alin. (2) lit. a) Codul familiei, plata pensiei de întreţinere, în baza hotărârii instanţei judecătoreşti, încetează în cazurile atingerii de către copil a vârstei de 18 ani sau obţinerii de către acesta a capacităţii depline de exerciţiu sub vârsta de 18 ani.

În consecință, instanța de judecată reține că, în prezenta cauză, pensia de întreținere urmează a fi încasată în temeiul art. 98 alin. (2) din Codul familiei, care este o normă cu caracter imperativ și necondiționat, din momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, respectiv din data de 25.05.2016 - data depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea de către copil a vârstei majoratului. Această concluzie este pe deplin concordantă și cu dispozițiile art. 111 alin. (2) lit. a) din Codul familiei, care prevăd expres că obligația de plată a pensiei de întreținere stabilită prin hotărâre judecătorească încetează la împlinirea de către copil a vârstei de 18 ani sau la dobândirea capacității depline de exercițiu anterior acestei vârste.

Se va mai menționa că, în partea încasării pensiei de întreţinere, hotărârea se execută imediat, conform art. 256 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 37, 63, 74-76 Codul Familiei RM, art. 236-241 Cod Procedură Civilă al RM, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Vîlcu Tatiana către Vîlcu Ion privind desfacerea căsătoriei, aprecierea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului.

Se desface căsătoria încheiată între Vîlcu Tatiana și Vîlcu Ion înregistrată la 02 august 2014 la *****

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei în termen de 3 /trei/ zile de la rămânerea definitivă se transmite la Oficiul Stării Civile Ungheni.

Se stabilește domiciliul copilului minor, ***** născută la ***** cu mama, Vîlcu Tatiana,

domiciliată în s. Chirileni, r. Ungheni.

Se încasează din contul cet. Vîlcu Ion, născut la *****, domiciliat în ***** în beneficiul cet. Tatiana VÎLCU, (***** pensie de întreținere a copilului minor, ***** , născut la ***** în formă fixă în mărime de 700 lei lunar începând cu data de ***** pînă la atingerea de către copil a majoratului.

Se încasează taxa de stat în mărime de 252 lei în folosul statului din contul cet. Vîlcu Ion, născut la *****, domiciliat î*****

În partea încasării pensiei de întreținere, hotărârea se execută imediat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălți, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Președinte interimar
al Judecătoriei Ungheni **Triboi Petru**